

รูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

THE EFFECT OF ENTREPRENEURIAL COMPETENCY AND ENTREPRENEURIAL ORIENTATION MODEL ON THE SUCCESS OF ORGANIC AGRICULTURE BUSINESS

วุฒิพงศ์ ครอบบัวบาน¹ และกัญญามน อินหว่าง²

Wuttipong Krobbuaban¹ and Kanyamon Inwang²

^{1,2}บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

^{1,2}Graduate School, Western University

Received: April 2, 2018 / Revised: June 22, 2018 / Accepted: July 6, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ 2) สมรรถนะผู้ประกอบการและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ และ 3) เพื่อหารูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกจากประชากร 7,458 ราย ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 ราย ทำการวิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์มาแล้ว 10 ปี โดยทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสร้างรูปแบบด้วยการพิจารณาการตรวจสอบความถูกต้อง โดยอ้างอิงจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 ราย

ผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ประกอบด้วยสมรรถนะด้านการจัดการ สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ และสมรรถนะด้านแนวความคิด ตามลำดับ 2) สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ประกอบด้วยสมรรถนะด้านการจัดการ สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ สมรรถนะด้านแนวความคิด และสมรรถนะด้านความมุ่งมั่น ตามลำดับ และคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ประกอบด้วยคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม คุณลักษณะด้านความสามารถในการแข่งขัน คุณลักษณะด้านการเผชิญความเสี่ยง คุณลักษณะด้านการทำงานเชิงรุก และคุณลักษณะด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน ตามลำดับ และ 3) รูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์พบว่า มีองค์ประกอบ 2 ด้าน 9 มิติ ประกอบด้วยด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการ มี 4 มิติ ส่วนด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มี 5 มิติ

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้ประกอบการ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ความสำเร็จของธุรกิจ เกษตรอินทรีย์

Abstract

The objectives of this research were (1) to study competencies of entrepreneur affecting characteristics of organic agriculture business entrepreneur; (2) to study competencies and characteristics of entrepreneur affecting the success of organic agriculture business; and (3) to create a model of competencies and characteristics of entrepreneur affecting the success of organic agriculture business. The research sample consisted of 400 organic agriculture entrepreneurs obtained by convenient sampling from the population of 7458 organic agriculture entrepreneurs. Data were statistically analyzed using the mean, standard deviation, and multiple correlation coefficients. The researcher also conducted in-depth interviews of 11 organic agriculture entrepreneurs who had been in the business for 10 years. Interview data were analyzed with content analysis. The model was created based on results of verification by 11 experts.

The research results revealed that (1) the competencies of entrepreneur affecting characteristics of organic agriculture business entrepreneur included management competency, strategic competency, relationship competency, and concept competency respectively; (2) the competencies of entrepreneur affecting the success of organic agriculture business comprised management competency, strategic competency, relationship competency, concept competency, and commitment competency, respectively; while characteristics of entrepreneur affecting the success of organic agriculture business comprised innovativeness characteristic, competitive ability characteristic, risk-taking characteristic, proactive working characteristic, and autonomy characteristic, respectively; and (3) the created model of competencies and characteristics of entrepreneur affecting the success of organic agriculture business was composed of two components and nine dimensions; the component of competencies of entrepreneur had four dimension, and the component of characteristics of entrepreneur had five dimensions.

Keywords: Entrepreneurial competency, Entrepreneurial characteristics, Success of business, Organic agriculture

บทนำ

ในปัจจุบันเศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัว จากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าลง 5 ปี ต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้น โดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2013)

การส่งเสริมฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยในการบริโภคอาหารให้ถูกสุขลักษณะ โดยส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐาน เช่น หลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agriculture Practice: GAP) รวมถึงส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารสำหรับผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มที่มีมาตรฐานเฉพาะ อาทิ สินค้าเกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture Product) และสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco Product) และการส่งเสริมวางระบบการตรวจสอบย้อนกลับและขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างแท้จริง โดยการสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับกลุ่มลูกค้าที่บริโภคสินค้าอินทรีย์ การพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานและการพิสูจน์ตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างชัดเจน (Jittsangoan, 2001)

สำหรับผู้ประกอบการเกษตรสมัยใหม่ที่มีมองเห็นโอกาสจึงเกิดความคิดในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์

ซึ่งถือได้ว่าเป็นโอกาสระยะยาว แต่ต้องมีระยะเวลาในการเปลี่ยนจากการใช้สารเคมีมาเป็นเกษตรอินทรีย์ (เรียกว่าระยะปรับเปลี่ยน) หัวใจสำคัญของการทำธุรกิจคือ ผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) การที่จะทำเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทยให้ยั่งยืนควรเริ่มจากตัวผู้ประกอบการก่อนเป็นอันดับแรก (Ritirong & Soonthonsmai, 2016) จากความน่าสนใจในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ในปัจจุบัน ทำให้เกิดคำถามว่า การทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ที่จะประสบความสำเร็จต้องมีการเตรียมตัวมีความรู้ และประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ประกอบการที่มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่อยู่ภายใน เป็นทักษะไม่ใช่พฤติกรรม เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดอยู่ภายในตัวบุคคลนั้น ทำให้เกิดคุณลักษณะที่แตกต่างอย่างสำคัญเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ประสบผลสำเร็จนั้นพบว่า ผู้ประกอบการควรจะมีคุณสมบัติที่ครอบคลุมถึงความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) และคุณลักษณะ (attributes) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานนั้นให้ประสบความสำเร็จได้ตามมาตรฐานซึ่งสะท้อนถึงความชำนาญ ประสบการณ์ และคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงานนั้นให้สำเร็จที่สามารถสร้างได้ด้วยการฝึกอบรมและพัฒนา (Spencer & Spencer, 1993)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำสมรรถนะของผู้ประกอบการและคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถบรรลุและประสบความสำเร็จในธุรกิจได้ ซึ่งงานวิจัยของ Man, Lau & Chan (2002) ในแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนองค์กรที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ด้วยเครื่องมือตัวชี้วัดที่ได้รับการยอมรับและนิยมใช้อย่างกว้างขวางคือดัชนีชี้วัดผลดำเนินงานตามหลักการการวัดแบบสมดุล (Balanced Scorecard)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษารูปแบบสมรรถนะของผู้ประกอบการและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ เพื่อประเมินและหารูปแบบ (Inwang, 2013) ของการเพิ่มสมรรถนะ

และคุณลักษณะของผู้ประกอบการในการพัฒนาผู้ประกอบการที่มีอยู่ให้ขีดความสามารถดีขึ้น ได้ประโยชน์ทั้งกับตัวผู้ประกอบการ องค์กร ภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการของธุรกิจเกษตรอินทรีย์
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์
3. เพื่อหารูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

ทบทวนวรรณกรรม

ความเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง กระบวนการพลวัตของวิสัยทัศน์ การเปลี่ยนแปลง และการรังสรรค์กระบวนการที่ต้องการพลังความปรารถนาที่แรงกล้า นำความคิดที่มีทางออกและนำไปปฏิบัติด้วยความเต็มใจกับการใช้ความสามารถในการสร้างองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ความเชี่ยวชาญในการสรรหาทรัพยากร ความเชี่ยวชาญการสร้างแผนธุรกิจที่ชัดเจน และวิสัยทัศน์ในการมองเห็นโอกาส (Kuratko & Hodgetts, 2007)

สมรรถนะของผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งต้องใช้คุณลักษณะ ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) หรือบทบาททางสังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถระทำการหรือดเว้นการกระทำในกิจการใดๆ ให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน และการปฏิบัติงานเป็นนิสัย ซึ่งได้แก่ (1) สมรรถนะด้าน

โอกาส (2) สมรรถนะด้านการจัดการ (3) สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ (4) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ (5) สมรรถนะด้านความมุ่งมั่น และ (6) สมรรถนะด้านแนวความคิด (Man, Lau & Chan, 2002)

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการที่มีพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจและการกระทำของผู้ประกอบการที่มีนโยบาย รูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจ โดยมีมิติปัจจัย ได้แก่ (1) ด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน (2) ด้านความมีนวัตกรรม (3) ด้านการทำงานเชิงรุก (4) ด้านความสามารถในการแข่งขัน และ (5) ด้านการเผชิญความเสี่ยง (Dess, Lumpkin & Taylor, 2005)

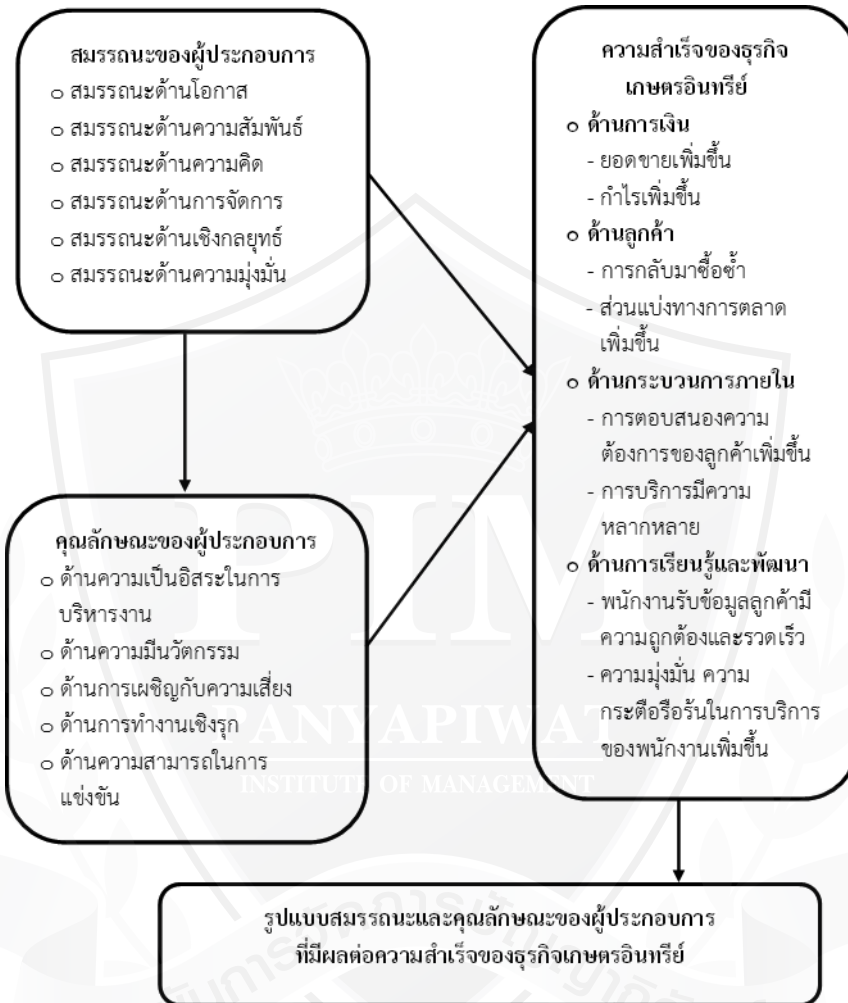
ด้านความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์จะมีปัจจัยที่ทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จแตกต่างกัน ถือเป็นตัวแปรที่น่าสนใจ เนื่องจากการที่ผู้ประกอบการใดจะมีความสามารถดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้ประกอบการเหล่านั้นน่าจะมีคุณลักษณะที่โดดเด่นแตกต่างจากผู้ประกอบการทั่วไป โดยเฉพาะการมีสมรรถนะขั้นสูงรวมถึงการขับเคลื่อนธุรกิจไปสู่ความสำเร็จได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือการวัดความสำเร็จแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) เป็นเครื่องมือทางด้านการจัดการประกอบด้วย 4 มุมมองคือ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา (Kaplan & Norton, 1996) มาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจนำเครื่องมือ BSC มาใช้ศึกษาในครั้งนี้ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์
2. สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นสามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งทำการศึกษาในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2560 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 7,458 ราย

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ด้วยการคำนวณ

ตามสูตรของ Yamane (1973: 725) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนแยกตามหน่วยงานที่ให้การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร (104 ราย) กรมการข้าว (277 ราย) และสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แห่งประเทศไทย (19 ราย) ตามลำดับ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 ราย จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานสากลและได้ส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศคือ เป็นผู้รู้และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์มาตรฐานสากลไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 5 ราย และ 2) ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานออร์แกนิกไทยแลนด์และได้รับรางวัลเกษตรกรดีเด่น ด้านเกษตรอินทรีย์คือ เป็นผู้รู้และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 6 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่แบ่งออกเป็น 4 ส่วนเป็นข้อคำถาม ประเมินค่าตามแนวทางของลิเคิร์ท 5 ระดับ โดยใน ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของคุณลักษณะของผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ และส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อคำถามโดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ .964 ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีค่าเท่ากับ .928 ด้านความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ มีค่าเท่ากับ .946 และรวมรายด้านทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .972 ตามลำดับแสดงว่าเครื่องมือวิจัยมีความเชื่อมั่นในระดับสูง (Srisa-art, 2002)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการธุรกิจ

เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย กรอกคำตอบแล้ว ส่งคืนหรือส่งกลับทางไปรษณีย์ ได้กลับมาจำนวน 400 ตัวอย่าง หรือ 100% ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์มาแล้ว 10 ปีที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ประเทศไทย ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์เพื่อให้ได้รายละเอียดจนกว่าจะได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ หรือข้อมูลอิ่มตัว (Data Saturation) จำนวน 11 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิควิเคราะห์แบบ Stepwise และส่วนที่ 3 นำผลที่ได้จากส่วนที่ 1 และ 2 ร่างรูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ภายใต้กรอบของแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาความเหมาะสมและความยืดหยุ่นเพื่อปรับใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์สามารถสรุปได้ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์โดยส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระยะเวลาในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ 3-5 ปี ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการจดทะเบียนการค้าเงินธุรกิจเกษตรอินทรีย์เป็นวิสาหกิจชุมชน เป็นเจ้าของกิจการมากที่สุด ด้านการผ่านการอบรมมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรม ด้านการได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้แก่ มาตรฐานออร์แกนิกไทยแลนด์ได้รับรองมากที่สุด

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลระดับความสำคัญด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์และลำดับเป็นรายด้าน

สมรรถนะของผู้ประกอบการเป็นรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
สมรรถนะด้านโอกาส	4.28	.586	มาก	3
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์	4.31	.779	มาก	2
สมรรถนะด้านแนวความคิด	4.16	.808	มาก	5
สมรรถนะด้านการจัดการ	4.21	.791	มาก	4
สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์	4.02	.832	มาก	6
สมรรถนะด้านความมุ่งมั่น	4.42	.793	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.24	.802	มาก	-

2. ภาพรวมสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์มีสมรรถนะด้านความมุ่งมั่นสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมาคือ สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย

ระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) สมรรถนะด้านโอกาส มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) ส่วนสมรรถนะด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) สมรรถนะด้านแนวความคิด มีค่าเฉลี่ยระดับ ($\bar{X} = 4.16$) และสมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยระดับ ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลระดับความสำคัญด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์และลำดับเป็นรายด้าน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการเป็นรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ด้านความเป็นอิสระในด้านการบริหารงาน	4.13	.847	มาก	2
ด้านความมีนวัตกรรม	4.16	.856	มาก	1
ด้านการเผชิญกับความเสี่ยง	3.89	.857	มาก	4
ด้านการทำงานเชิงรุก	3.95	.930	มาก	3
ด้านความสามารถในการแข่งขัน	3.83	.901	มาก	5
เฉลี่ยรวม	3.99	.878	มาก	-

3. ภาพรวมคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์มีคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ ด้านความเป็นอิสระ

ในด้านการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) ด้านการทำงานเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนด้านการเผชิญกับความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และด้านความสามารถในการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรระดับความสำคัญด้านความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์และลำดับเป็นรายด้าน

ความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์เป็นรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ด้านการเงิน	3.95	.928	มาก	4
ด้านลูกค้า	4.09	.846	มาก	1
ด้านกระบวนการภายใน	3.98	.837	มาก	3
ด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต	4.04	.839	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.01	.862	มาก	-

4. ภาพรวมความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านลูกค้ามีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) ตามมาด้วยด้านกระบวนการภายใน มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยสมมติฐานหลัก ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ผลการวิเคราะห์พบว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการประกอบไปด้วยลำดับที่ 1 สมรรถนะด้านการจัดการ ลำดับที่ 2 สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ ลำดับที่ 3 สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ และลำดับที่ 4 สมรรถนะด้านแนวความคิด ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะของผู้ประกอบการและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ผลการวิเคราะห์พบว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ประกอบไปด้วยลำดับที่ 1 สมรรถนะด้านการจัดการ ลำดับที่ 2 สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ ลำดับที่ 3 สมรรถนะด้านแนวความคิด และลำดับที่ 4 สมรรถนะด้านความมุ่งมั่น ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ผลการวิเคราะห์พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ ลำดับที่ 1 คุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม ลำดับที่ 2 คุณลักษณะด้านความสามารถในการแข่งขัน ลำดับที่ 3 คุณลักษณะด้านการเผชิญความเสี่ยง ลำดับที่ 4 คุณลักษณะด้านการทำงานเชิงรุก และลำดับที่ 5 คุณลักษณะด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

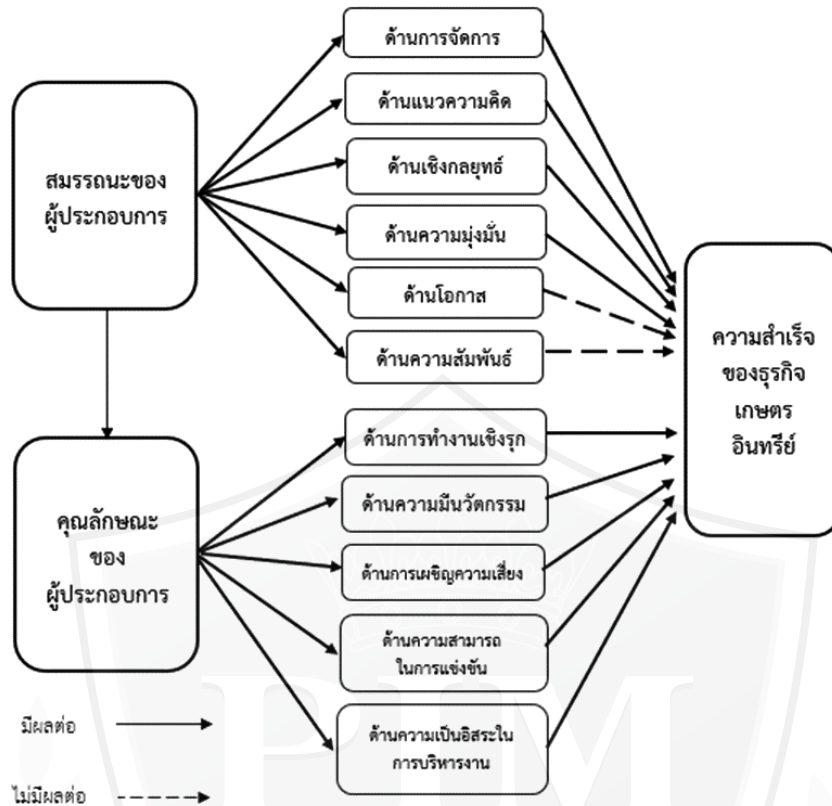
สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับ	ปฏิเสธ
H1 : สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์	✓	-
H2 : สมรรถนะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์	✓	-
H3 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์	✓	-

6. ทารูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์สามารถสรุปได้ดังนี้ การตรวจสอบและการนำเสนอรูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ จากการศึกษาการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยการอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) พบว่ารูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ในภาพรวมเป็นรูปแบบที่มีความสำคัญและเหมาะสม โดยได้มีการกำหนดองค์ประกอบ 2 ด้าน และรวมเป็น 9 มิติ ได้แก่ ด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการ มี 4 มิติ คือ 1) สมรรถนะด้านการจัดการ 2) สมรรถนะด้านแนวความคิด 3) สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ และ 4) สมรรถนะความมุ่งมั่น และส่วนด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มี 5 มิติคือ 1) คุณลักษณะด้านการทำงานเชิงรุก 2) คุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม 3) คุณลักษณะด้านการเผชิญความเสี่ยง 4) คุณลักษณะด้านความสามารถในการแข่งขัน และ 5) คุณลักษณะด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน ตามลำดับ ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภาพของรูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ (Success of Organic Agriculture Business Model หรือ SOAB – MODEL) ดังภาพที่ 2

อภิปรายและสรุปผล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์

สามารถสรุปได้ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ส่วนใหญ่ ได้แก่ เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระยะเวลาในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ 3-5 ปี ตามลำดับ มีการจดทะเบียนการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์เป็นวิสาหกิจชุมชน เป็นเจ้าของกิจการมากที่สุด ด้านการผ่านการอบรมมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมด้านการได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ มาตรฐานออร์แกนิกไทยแลนด์ (Organic Thailand) ได้รับรองมากที่สุด และสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ สมรรถนะด้านความมุ่งมั่น มีค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยเฉพาะด้านการมุ่งมั่นทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ และมีส่วนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในส่วนของคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความมีนวัตกรรมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นว่านวัตกรรมเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับธุรกิจเกษตรอินทรีย์ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ให้ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านลูกค้ามีค่าเฉลี่ยระดับมาก และจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความพึงพอใจของลูกค้าเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ภาพที่ 2 รูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ (Success of Organic Agriculture Business Model หรือ SOAB – MODEL)

สมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์

1. สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีตัวแปรที่มีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ สมรรถนะด้านการจัดการ สมรรถนะด้านแนวความคิด สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ และสมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Wickramaratne, Kiminami & Yagi (2014) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการของบริษัทผู้ผลิตไบชาในประเทศศรีลังกา พบว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการถูกวัดจากสมรรถนะทั้ง 6 มิติคือ ด้านโอกาส ด้านการจัดการ ด้านเชิงกลยุทธ์ ด้านความสัมพันธ์ ด้านความมุ่งมั่น และด้านแนวความคิด ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์และด้านความมุ่งมั่นของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์เชิงบวก

โดยตรงกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการเมื่อคำนึงถึงมิติของคุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความมันวาทกรรมมีผลอย่างสูงจากสมรรถนะของเจ้าของหรือผู้จัดการขณะที่พฤติกรรมด้านการเผชิญความเสี่ยงได้รับผลกระทบน้อยลงจากสมรรถนะ ดังนั้นผลการวิจัยในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเจ้าของหรือผู้จัดการและผู้จัดทำกลยุทธ์เพื่อเพิ่มคุณลักษณะของผู้ประกอบการของบริษัทผู้ผลิตไบชาในประเทศศรีลังกาที่จะสามารถนำอุตสาหกรรมผลิตไบชาสู่การแข่งขันระดับโลกได้ จำเป็นจะต้องทราบว่าสมรรถนะใดมีความสำคัญต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

2. สมรรถนะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ มีตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ สมรรถนะด้านการจัดการ สมรรถนะด้านแนวความคิด สมรรถนะด้าน

เชิงกลยุทธ์ และสมรรถนะด้านความมุ่งมั่น ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะด้านโอกาส และสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ซึ่งสอดคล้องกับ Lopa & Bose (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการของผู้บริหาร / ผู้จัดการธุรกิจ SME และผลการดำเนินงานของบริษัท : การศึกษาเกี่ยวกับ SMEs ภาคผลิตในเมืองคุลนา (Khulna) ประเทศบังกลาเทศ ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะทั้งหมดจำเป็นต้องใช้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับบริษัท ซึ่งมีสมรรถนะด้านโอกาส สมรรถนะด้านการจัดการ สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ และสมรรถนะด้านเชิงกลยุทธ์ มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอีก 2 สมรรถนะคือ สมรรถนะด้านความมุ่งมั่น และสมรรถนะด้านแนวคิดไม่สำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของบริษัทในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามในระยะยาวผู้ประกอบการควรมุ่งเน้นในสมรรถนะทั้งหมดเพื่อประสิทธิภาพที่ดีขึ้นในอนาคต

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ มีตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ ด้านความเป็นอิสระในด้านการบริหารงาน รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการแข่งขัน ด้านการทำงานเชิงรุก ด้านความมีนวัตกรรม และด้านการเผชิญกับความเสี่ยง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Sarwoko, Surachman & Hadiwidjojo (2013) ได้ศึกษาปัจจัยของคุณลักษณะของผู้ประกอบการและสมรรถนะผู้ประกอบการที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเมืองมาลันจังหวัดชวาตะวันออก ประเทศอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า ถ้าคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะของผู้ประกอบการซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นและสอดคล้องกับ Atawongsa & Sattayarakwit (2015) ได้ศึกษาคุณลักษณะของ

ผู้ประกอบการ และลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อลักษณะของสถานประกอบการ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการเจริญเติบโตผ่านลักษณะของสถานประกอบการ นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะของสถานประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ องค์กรที่มีการทำงานเชิงรุก มีกลยุทธ์ทางการตลาด และมีนวัตกรรมองค์กร แสดงให้เห็นว่า ถ้าผู้ประกอบการมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการมากขึ้น เท่าใดย่อมมีอิทธิพลต่อการทำงานในสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาผลประกอบการและความเจริญเติบโตในที่สุด และสอดคล้องกับ Babu & Manalel (2016) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการและผลการดำเนินงานขององค์กร : กรณีศึกษาการตรวจสอบ ได้สรุปว่า การสร้างคุณลักษณะของผู้ประกอบการเพื่อตั้งใจประเมินการจัดการองค์กรของผู้ประกอบการ คุณลักษณะของผู้ประกอบการในการดำเนินงานในบริษัทซึ่งชี้ให้เห็นโดยผู้เขียนหลายคนเป็นผลมาจากองค์กร กระบวนการ วิธีการตัดสินใจ และรูปแบบที่ดำเนินการในรูปแบบบริษัท ในการแสดงความเป็นผู้ประกอบการคือ การรวมกันของมิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และความเป็นอิสระในการบริหารงาน ในขณะที่การศึกษาส่วนมากจะศึกษาด้านมิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการเพียง 3 มิติ ซึ่งประกอบด้วยการสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก ซึ่งนักวิจัยหลายแห่งมีการแนะนำให้เพิ่มการใช้ตัวแปรอีก 2 มิติ ได้แก่ ความสามารถในการแข่งขัน และความเป็นอิสระในการบริหารงาน โดยส่วนใหญ่ที่นักวิจัยสามารถหาความสัมพันธ์ทางบวกของคุณลักษณะของผู้ประกอบการในประสิทธิภาพการทำงานที่มีความเข้มแข็งและปัจจัยที่มีจำนวนมากที่ได้รับการค้นพบในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งข้อมูลเชิงลึกในการทบทวนการวิจัยนี้

จะช่วยให้กรอบการทำงานสำหรับการอภิปรายผลและการศึกษาเชิงประจักษ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดคุณลักษณะของผู้ประกอบการชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ทั้ง 6 มิติ และคุณลักษณะของผู้ประกอบการทั้ง 5 มิติ มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเกษตรอินทรีย์ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์หรือที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นต้นแบบในการทำธุรกิจเกษตรอินทรีย์ได้

2. จากผลการวิจัยรูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขันการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ สามารถเผยแพร่ไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะสามารถนำไปปรับปรุง แก้ไข ในการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ทั่วประเทศ มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเพื่อการแข่งขันในระดับสากลได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ซึ่งพบว่า ตัวแปรมีอิทธิพลทางบวกต่อกันทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ สมรรถนะของผู้ประกอบการ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาด้านการตลาดเกษตรอินทรีย์ ด้านการผลิตเกษตรอินทรีย์ ด้านห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้ผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำข้อมูลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาให้กับผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ในประเทศไทยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

2. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษารูปแบบสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ และในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัย และรูปแบบการพัฒนาด้านอื่นๆ ต่อไป

References

- Atawongsa, S. & Sattayarakwit, S. (2015). The Effects of Entrepreneurial Orientation and Enterprise Characteristics on Thai Small and Medium Enterprises' Growth. *Suthiparithat Journal*, 28(85), 61-79. [in Thai]
- Babu, D. & Manalel, J. (2016). Entrepreneurial Orientation and Firm Performance: A Critical Examination. *IOSR Journal of Business and Management*, 18(4), 21-28.
- Dess, G., Lumpkin, G. & Taylor, M. (2005). *Strategic Management: Creating Competitive Advantages* (2nd ed.) Boston, MA: McGraw Hill.
- Ejdy, J. (2016). Entrepreneurial Orientation vs. Innovativeness of Small and Medium Size Enterprises. *Journal of Engineering, Project, and Production Management*, 6(1), 13-24.

- Inwang, K. (2013). An Academic Leadership Developmental Model of Faculty Executives Affecting the Effectiveness of Academic Administration in the Private Higher Education institution. *Journal of Western Rajabhat Universities*, 7(2), 5-17 [in Thai]
- Jittsangoan, T. (2001). *Guidelines and Policies for Sustainable Agriculture Development: Northern case study*. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai]
- Kaplan, R. & Norton, D. (1996). Strategic learning and the Balanced Scorecard. *Strategic and Leadership*, 24(5), 18-24.
- Kuratko, D. & Hodgetts, R. (2007). *Entrepreneur, ship: Theory, Process, Practice*. Mason, OH: South-Western.
- Lopa, N. & Bose, T. (2014). Relationship between Entrepreneurial Competencies of SME Owners/Managers and Firm Performance: A study on Manufacturing SMEs in Khulna City. *Journal of Entrepreneurship and Management*, 3(3), 1-12.
- Man, T., Lau, T. & Chan, K. (2002). The Competitiveness of Small and Medium Enterprises: A Conceptualization with Focus on Entrepreneurial Competencies. *Journal of Business Venturing*, 17(2), 123-142.
- Neethu, L. & Geo, P. (2015). Entrepreneurial Competencies in A Business Enterprise – An Over View. *International Journal of Scientific Research*, 4(1), 226-227.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2013). *Strategic Logistics Plan No. 2 (2013-2017)*, The Thai Ministry of Transport. Retrieved February 26, 2017, from http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=3267&filename=logistic [in Thai]
- Ritirong, C. & Soonthonsmai, W. (2016). The Development of Entrepreneurship for a Small and Medium Enterprise of Organic Agricultural Producers and Distributors under The Standard of Organic Thailand's Brand. *Veridian E-Journal*, 9(1), 67-87. [in Thai]
- Sarwoko, E., Surachman, A. & Hadiwidjojo, D. (2013). Entrepreneurial Characteristics and Competency as Determinants of Business Performance in SMEs. *Journal of Business and Management*, 7(3), 31-38.
- Spencer, M. & Spencer, M. S. (1993). *Competence at work: Models for Superiors Performance*. New York: John Wiley & Sons.
- Srisa-art, B. (2002). *Initial Research*. Bangkok: Sureewitthayasat. [in Thai]
- Wickramaratne, A., Kiminami A. & Yagi, H. (2014). Entrepreneurial Competencies and Entrepreneurial Orientation of Tea Manufacturing Firms in Sri Lanka. *Asian Social Science*, 10(18), 50-62.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row Publication.

Name and Surname: Wuttipong Krobbuaban

Highest Education: Doctor Candidate, Doctoral of Business Administration, Western University

University or Agency: Western University

Field of Expertise: Organic Food and Herb Technology, Marketing, Entrepreneurship, Management Science

Address: 706 Moo 9, Nongbuarawe, Chaiyaphum 36250

Name and Surname: Kanyamon Inwang

Highest Education: Doctor of Philosophy (Ph.D.) (Educational Administration and Leadership), Saint John's University

University or Agency: Western University

Field of Expertise: Management Science, Leadership Developmental, Human Resource Development, Entrepreneurship

Address: 4 Moo 11, Hathairat Rd., Ladsavay, Lamlukka, Pathumthani 12150

PANYAPIWAT

INSTITUTE OF MANAGEMENT

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัตน์